

عنوان مقاله:

گزارش اجمالی مطالعات باستان شناسی در قاین

محل انتشار:

اولین همایش ملی باستان شناسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

رجبعلی لباف خانیکی - پژوهشگر و کارشناس ارشد بازنشسته سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

پیدایش اشیاء تاریخی در نتیجه پی کنی ساختمانها و فعالیتهای کشاورزی در حواشی جنوبی شهر قاین توسط اهالی و یافته های بسیار ارزشمند سفالی و بقایای معماری در ضمن گمانه زنیهای باستان شناسی در سال 1831 توسط کاشناسان اداره کا میراث فرهنگی خراسان جنوبی، ایجاب کرد که مطالعات جامعی با هدف شناسایی عرصه شهر کهن قاین صورت گیرد و نخستین اقدام در این جهت، بررسی و شناسایی شهر قاین به منظور تشخیص عرصه قاین قدیم و تعیین حریم آن شهر بود در بهار سال 1838 هیأتی به سرپرستی نگارنده مطالعات و فعالیتهای خود را با بررسی پیمایشی سطحی در اراضی جنوب قاین بطور گسترده آغاز نمود و در ادامه جهت تشخیص لبه های منطقه مسکونی قاین کهن اقدام به گمانه زنی کرد گمانه ها در چهارمحوربامرکزیت مسجد جامع کنونی حفر شدند زیرگمان می رفت که این مسجد همان مسجد کهن معروف قاین بوده و معمولاً در میانه شهر قرار داشته است نادری، 107:1359-103؛ حسینی، 1376:142؛ سعیدزاده 151-1371:160 اما نتیجه بررسیها و گمانه زنیها آن باور را دگرگون کرد زیرا مشخص شد که گستره شهر کهن قاین در اراضی قاین کنونی بوده و حواشی جنوب، جنوب شرق و جنوب غرب شهر کنونی را هم شامل می شده است تقریباً در مرک آن محوطه تپه ای باستانی به نام شازده حسین وجود داشت و مقبره شازده حسین فضای معماری مختصر درهم ریخته ای بود که برروی تپه و برفرازپایه های ضخیم سنگی نیمه ویران قرار داشت مطالعات و گمانه زنیها در پیرامون مسجد کنونی نیز نشان داد که بنیاد آن بسیارجدیدتر ازمسجدی است که در سال 444 ه ق مورد بازدید ناصرخسرو واقع شده است

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/370740>

